

paa de Terrainier, man i de senere Aar ved Siden af Banerne have eksproprieret til Opsamling af Sne. Det vil neppe gaa saa glat for Trafikministeriet i Fremtiden med at faa takseret disse Arealer, naar der skal eksproprieres, som hidtil. Man vil komme til at give andre Priser, thi jeg ved, at det er udtalt af Taksationsmænd, som have med denne Sag at gøre, at hvis de havde vist, at Arealerne skulde benyttes paa den Maade, vilde de have sat en ganske anderledes Pris paa dem.

Det er jo ret uheldigt, at det ene Ministerium saaledes modarbejder det andet. Landbrugsministeriet faar hvert Aar den ene Bevilling ved Siden af den anden til Udryddelse af forskellige skadelige Organismer og andre for Landbruget skadelige Ting, medens Trafikministeriet søger at skade Landbruget saa meget som muligt. Det er ikke alene i Henseende til Forplantning af Ukrudt, at Statsbanerne virke skadeligt, men de kunne ogsaa paa anden Maade let tilføje betydelig Skade, som vel i Reglen ikke gaar ud over Ejerne af de paa-gældende tilgrænsende Lodder, men over Assuranceselskaberne, idet det jo hænder ikke ganske sjældent — ja, det er næsten Hverdagsbrug i den tørre Sommer i de sidste Aar —, at den ene Strækning af Banen efter den anden blusser af. Man siger, at de daarlige Kul, man bruger ved Banerne, er Skyld deri. Jeg ved ikke, om det kan betale sig for Banerne at bruge de daarlige Kul, men hvis Skylden end er, disse stadige Antændinger i Forbindelse med, at man ikke afhugger Bevoksnin-gerne paa Siden, finder jeg højst uheldige, thi der kan ske betydelige Værditab paa den Maade.

Vi kunne jo allesammen anerkende det gode ved, at man er kommen bort fra det tidligere ret ødsle System, som herskede ved Statsbanerne, men al Ting med Maade; man er nu kommen til den modsatte Yderlighed. Det er uanstændigt, saaledes som Materiellet ofte holdes. Vognene kunne være saa tilsnavsede, at de rejsende faa ødelagt deres Tøj, og man driver Økonomen saa vidt, at det mange Gange kniber i høj Grad med at faa Plads til Passagererne. Naar disse skulle ekspederes ind i Vognene, kommer man mange Gange til at tænke paa en, der skal pakke en Æske Klodser ned i Æsken: det gælder om at lægge hver paa sin rette Plads; for ellers bliver der ikke Plads til den sidste. Den højtærede Trafikminister udtalte i sit Svar til min ærede Kollega for Slagelse, at han gerne ønskede Eksempler

og Navne paa, hvor dette Sparesystem dreves for vidt. Jeg skal da gerne nævne Hellerup Station, hvor f. Eks. Belysningsforholdene ere saa ringe, at man om Morgenen kun brænder 2 Lygter der. Det er hændt, at Belysningen var saa slet, at den vagthavende paa Perronen har givet Afgangssignal for tidligt, fordi han ikke har kunnet se, at Passagererne ikke være komne ind i Toget. Selv store Mangler ved Vognene, for ikke at tale om de smaa, kunne ofte faa Lov til at være der i lang Tid, uden at Vognene blive bragte til Reparationsværkstedet, eller der bliver sendt en Haandværker hen for at gøre dem i Stand. Der har kørt Vogne i Uger, som have tilladt Regnen at sive ned paa dem, der sate i Vognen, endskønt der har været gjort opmærksom derpaa. Jeg mener, at en saadan Sparsommelighed er ilde anbragt.

Med det samme, jeg er ved Trafikministeriet, vil jeg omtale et andet Forhold paa Hellerup Station. Denne Station er jo meget mangelfuld, men da vi nu staa foran den store Ombygning af Københavns Station og vel dermed ogsaa en Ombygning af Hellerup Station, kan der vel ikke siges saa stort til, at man ikke koster væsentlige Penge paa at forbedre selve Stationen. Men der kunde gøres noget andet, som i høj Grad kunde raade Bod paa Ulemperne, det samme, som man har gjort paa saa godt som alle Kystbanestationerne, nemlig skaffe Adgang fra begge Sider af Banen. Der er jo Tunnel under alle Sporene, og Bekostningen ved at forlænge denne Tunnel et Stykke mod Vest og anbringe en lille interimistisk Station der, saaledes at Publikum kunde komme til fra begge Sider, vil jo ikke kunne være overvældende. Adgangsforholdene for det store Antal Familier, der bo Vest for Banen, ere meget ringe, og de ville blive yderligere forringede i Fremtiden, naar de Viaduktanlæg, som nu udføres, blive færdige. Den Vej, der ligger parallelt med Banen Vest for denne, Esthersvej, vil jo blive afskaaren fra sin nuværende Forbindelse med Hellerupvej, idet Hellerupvej skal sænkes en ca. 15 Fod, saa vidt jeg mindes, for at gaa under Banen i en Tunnel. Derved bliver Forbindelsen med Esthersvej umulig, og Beboerne fra den Vej skulle da gaa ad en Sidevej tilbage til den næste Vej, Københavnsvejen, og derfra søge at komme ud paa Hellerupvej længere borte paa Banen. Det er et ikke ganske ringe Antal, maaske allerede et Par Hundrede, Familier, der bo der Vest for Banen, og